

Temat tygodnia: wrażenia i uczucia

1. Co mnie cieszy? 18.05.2020 r. poniedziałek

- „Co mówi lusterko?” – zabawa dydaktyczna

Dziecko siedzi z rodzicem na podłodze. Rodzic przypomina nazwy uczuć, pokazując znaki. Dziecko patrzy na siebie w lusterku, mówiąc: Teraz jestem... smutny, wesoły, zdziwiony, przestraszony i pokazując wymienioną emocję w lusterku.

zadowolenie

figlarność

agresję

złość

radość

znudzenie

strach

smutek

zarożumiałość

zainteresowanie

spokój

ożywienie

• „znaki uczuć” – zabawa dydaktyczna.

Rodzic przegląda wraz z dzieckiem znaki przedstawiające różne uczucia: radość, smutek, zdziwienie, strach, śmiech, płacz, złość, miłość. Dziecko siedzi na podłodze, kładzie wybrany przez siebie znak przed sobą. Dziecko wraz z rodzicem wymienia po kolei nazwy uczuć. Ponownie oglądają znaki, przyglądają im się i próbują zrobić taką minę, jaka jest na znaku. Podają przykłady sytuacji, podczas których przeżywały te uczucia. (zarówno rodzic, jak i dziecko) – znaki można zrobić samodzielnie w ramach pracy plastycznej i użyć ich do tej zabawy.

- „Co mnie cieszy? – rozmowa na temat sytuacji wywołujących różne uczucia na podstawie KP2.37 i doświadczeń dziecka.

Dziecko opowiada co znajduje się na rysunkach. Dziecko rysuje w okienkach symbole uczuć – smutku, zdziwienia, strachu lub radości. Po wykonaniu ćwiczenia dziecko siada na podłodze ze znakiem przedstawiającym radość. Dziecko opowiada, jakie sytuacje wywołują w nim to uczucie.

- Powiedz, jakie emocje mogą odczuwać dzieci przedstawione na ilustracjach. Przyjrzyj się obrazkom i nalep w okienkach odpowiednie symbole uczuć – smutku, zdziwienia, strachu lub radości.

- Przez cały tydzień dziecko będzie prowadziło kalendarz uczuć. Wszystkie miejsca proszę wypełnić za pomocą obrazków.

Poniedziałek

Data: _____

Dzisiaj chcę:

Narysuj lub napisz o tym, co chcesz dziś robić.

1.

2.

3.

Dzisiejsze nowiny

Co robieś/aś?	Co jadłeś/aś i co piteś/aś?
Kto z Tobą był?	Z kim rozmawiałeś/aś?

2. Co zrobić, gdy chce mi się płakać? 19.05.2020 r. wtorek

- Nauka piosenki „Nasze emocje” zespołu Śpiewające Brzdące.

<https://www.youtube.com/watch?v=kRJFN6V7TB4>

Nasze emocje – Śpiewające Brzdące

Ref.: Radość, smutek, złość i strach
Tyle uczuć mieszka w nas.
To emocje nasze są,
Które wyjść na zewnątrz chcą.

1. Płyną w sercu spontanicznie
Od kołyski w nas mieszkają
I się zdarza bardzo często,
Że o sobie znać nam dają!

Ref.: Radość, smutek, złość i strach
Tyle uczuć mieszka w nas.
To emocje nasze są,
Które wyjść na zewnątrz chcą.

2. Nie ma wcale nic w tym złego,
Że się czasem zezłościimy.
Że czujemy wstyd lub smutek
My z tym sobie poradzimy!

Ref.: Radość, smutek, złość i strach
Tyle uczuć mieszka w nas.
To emocje nasze są,
Które wyjść na zewnątrz chcą.

3. Wygonimy wszystkie strachy.
Damy w kość okropnej złości.
I zadbamy by najwięcej
Było śmiechu i radości!

Ref.: Radość, smutek, złość i strach
Tyle uczuć mieszka w nas.
To emocje nasze są,
Które wyjść na zewnątrz chcą.

- „Deszczowy kij” – wykonanie instrumentu.

Dziecko wykonuje instrument z rolki po ręcznikach papierowych. Zakleja dno rolki kwadratowym kawałkiem papieru, posmarowanym klejem. Rodzic przygotowuje miseczki z różnymi nasionami lub kaszami. Dziecko chwytem pęsetkowym (chwyt palcem serdecznym i kciukiem), można też wykorzystać pęsetę lub małe szczypce, przekłada nasiona do

wnętrza tuby. Zakleja otwór tuby drugim kwadratowym kawałkiem papieru. Mocno ściska miejsca sklejenia, aby papier dobrze przywarł do tuby. Całość owija folią aluminiową.

• **Rytmika – zabawy umuzykalniające.**
– **Misia bela – zabawa z pokazywaniem**

Trąf, trąf, misia bela	Dzieci uderzają cztery razy piąstkami o siebie, pionowo jedna o drugą.
Misia kasia	Przykucają i otwartymi dłońmi uderzają raz o podłogę.
Kąfacela	Wykonują dwa podskoki.
Misia a	Obracają się wokół swojej osi w lewo i klaszczą w dłonie na „a”.
Misia be	Obracają się wokół swojej osi w prawo i klaszczą w dłonie na „be”.
Misia kasia	Przykucają i otwartymi dłońmi uderzają o podłogę.
Kąface	Wykonują trzy podskoki.

– **Czy znasz rytm?**

Poruszanie się do rytmu granego przez rodzica na „deszczowym kiju” (instrumencie wykonanym wcześniej przez dziecko) : marsz, podskoki, bieg. Swobodne poruszanie się dziecka do muzyki.

– **Ćwiczenia oddechowe „Trudne słowa”.**

Dziecko stoi swobodnie. Bierze wdech, a na wydechu wymawia różne słowa (gratka, zagadka, płacze, kleksa, beksa), przedłużając brzmienie ostatniej głoski. Za drugim razem wymawia te same słowa, dzieląc je na sylaby.

– **Rozśpiewanie (rodzic zwraca uwagę na dykcję dziecka).**

Kopciuszek woła wróżkę: Mo – ja mi – ła mo – ja mi – ła mo – ja mi – ła – mo (Dzieci śpiewają dźwięki CEDEDCDEDCDEDC). Woła kota: Kot – ku, kot – ku mój, kot – ku, kot – ku mój (CDCDCDCDC). W podskokach biegnie do ogrodu: Hop, hop, hop, hop, hop, hop. (GDDECC)

– **Nauka piosenki „Nasze emocje”. Wykonanie inscenizacji do niej według własnego pomysłu.**

– **Gra na instrumencie – deszczowy kij.**

Dziecko gra, obracając deszczowy kij (dłońmi zatyka otwory tak, aby nasiona się nie wysypały) do utworu Bolero Maurice’a Ravela, starając się utrzymać rytm piosenki.

<https://www.youtube.com/watch?v=r30D3SW4OVw>

– **Muzyczne wyciszenie.**

Dziecko leży na plecach. Słucha utworu Fryderyka Chopina Preludium deszczowe. Wykonuje „paluszkową improwizację”.

https://www.youtube.com/watch?v=e44bR0s_nbY&t=4s

• **„Co zrobić, gdy chce mi się płakać?” – formułowanie odpowiedzi na pytanie na podstawie doświadczeń dziecka.**

Dziecko siedzi na dywanie. Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat płaczu. Zadaje pytania: Z jakiego powodu czasem płaczesz? Co robię wtedy ja - rodzice? Co robi wtedy twoje rodzeństwo, twoja babcia czy dziadek? Czy radzisz sobie z płaczem? Kiedy

przestajesz płakać? Co lub kto Ci w tym pomaga? Czy płacz jest nam czasem trochę potrzebny?

Rodzic proponuje sposób na uspokojenie swoich emocji według poniższej instrukcji

Potrafię się uspokoić

1

Weź głęboki oddech.

Potrafię się uspokoić

2

Policz do dziesięciu.

Potrafię się uspokoić

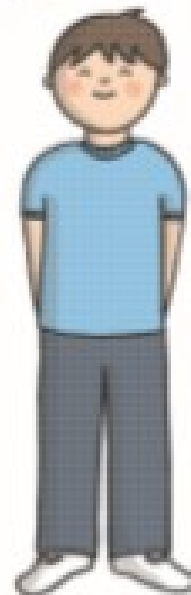
3

Pomyśl, co chcesz powiedzieć.

Potrafię się uspokoić

4

Trzymaj nogi złączone i ręce przy sobie.

- **„Rozśmieszamy płaczącego” – wykonywanie rozweselających okularów.**

Dziecko odrysowuje z szablonu przygotowanego przez rodzica okulary, wycina je, ozdabia, koloruje. Dokleja jakieś śmieszne elementy: krzaczaste brwi, długi nos, zwisające serpentyny. Dziecko chodzi w okularach i próbuje rozśmieszyć członków rodziny robiąc śmieszne miny i uśmiechając się. Zadanie mogą wykonać wszyscy członkowie rodziny. Po wykonaniu zadania można zrobić widowisko, w którym kolejno członkowie rodziny próbują rozśmieszyć pozostałych mając ubrane okulary zrobione przez siebie.

- **Wykonaj karty pracy.**

Wtorek

Data: _____

Cytat Dnia

„Bądź, kim chcesz i mów, jak się czujesz, bo Ci, którzy mają coś przeciwko, nie znaczą; a ci, którzy znaczą, nie mają **nie przeciwko.**”

Dr Seuss

Moje Ulubione Wspomnienie

1.

Dzisiaj chcę:

Narysuj lub napisz o tym, co chcesz dziś robić.

2.

3.

Gdzie byłeś/aś?

Kto tam był oprócz Ciebie?

Co robiłeś/aś?

Jak się czuteś/aś?

3. Ciemność jest niezwykła! 20.05.2020 r. środa

- **„Celne rzuty” – zabawa z elementami rzutu.**

Dziecko otrzymuje woreczek (zwinęte skarpetki). Rodzic kładzie na dywanie obręcz (garnek, miskę). Dziecko siada przed obręczą. Dziecko rzuca woreczkiem do obręczy. Przy każdym rzucie oddalając się. Następnie rodzic wraz z dzieckiem liczy, ile woreczków jest w kręgu.

- **„Szukamy ciemności” – przygotowanie do tematu dnia.**

Dziecko chodzi po mieszkaniu i szuka najciemniejszego miejsca. Po wybraniu odpowiedniego miejsca siada w nim wraz z rodzicem. Dziecko zamyka oczy, trzyma za ręce rodzica. Chwilę przebywają w tym miejscu. Opowiadają, sobie wzajemnie jak czuli się w ciemności.

- **„Ciemność jest niezwykła!” – rozmowa na temat ciemności i oswojania się z nią na podstawie doświadczeń dziecka i wiersza Ewy Szelburg-Zarembiny Ciemnego pokoju nie trzeba się bać.**

Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat ciemności i lęków z nią związanych. Następnie czyta wiersz.

„Ciemnego pokoju nie trzeba się bać”

Ewa Szelburg-Zarembina

Ciemnego pokoju nie trzeba się bać,
bo w ciemnym pokoju czar może się stać...
Ach! W ciemnym pokoju, powiadam wam, dzieci,
lampa Aladyna czasem się świeci...
Ach! W ciemnym pokoju wśród łóżka poduszek
spoczywa z rodzeństwem sam Tomcio Paluszek...
Ach! W ciemnym pokoju podobno na pewno
zobaczyć się można ze Śpiącą Królową...
Ach! W ciemnym pokoju Kot, co palił fajkę,
opowiedzieć gotów najciekawszą bajkę,
a wysoka czapla chodzi wciąż po desce
i pyta się dzieci: Czy powiedzieć jeszcze?

Rodzic zadaje pytania: Dlaczego ciemnego pokoju nie trzeba się bać? Jakie postaci z bajek możemy sobie wtedy wymyślić? Co widzisz, gdy jesteś w ciemnym pokoju? Czy to jest miłe? Dlaczego? Jaką miłą postać chciałbyś zobaczyć w swoim ciemnym pokoju? Dlaczego?

- **„Straszidło” – praca plastyczna.**

Rodzic rozmawia z dzieckiem o tym, czego się boi, co mu pomaga przezwyciężyć strach. Wspólnie wymyślają, jak może wyglądać strach. Po rozmowie dziecko tworzy swoje „straszidło”. Rysuje sylwetkę, ozdabia ją plasteliną, kolorowym papierem i krepiną. Po wykonaniu pracy dziecko mówi: „Moje Straszidło jest straszne, bo... „

- **zestaw ćwiczeń ruchowych. – „Moje odczucia”**

- „Figurki” – dziecko biega po pokoju w rytm utworu Bolero Maurice’a Ravela. Po zatrzymaniu nagrania rodzic mówi: Figurko, figurko zamieńcie się w... – tutaj pada nazwa przedmiotu, zwierzęcia lub rośliny, w zależności od wyobraźni rodzica. Zadaniem dziecka

jest przybranie wymyślonej pozy i zastygnięcie w bezruchu na kilka sekund. Po chwili rodzic ponownie włącza muzykę, a dziecko biega po pokoju
– „Skręt w prawo i w lewo” – dziecko wraz z rodzicem siadają na kocyku tyłem do siebie, dotykając się plecami. Na sygnał rodzica wykonują równocześnie obrót w prawo, klaszcząc w swoje dłonie, a następnie w lewo. Próbuje wstać, cały czas opierając się wzajemnie o swoje plecy.

- **Nauka piosenki angielskiej oraz ilustracja piosenki ruchem na podstawie teledysku.**

Happy – szczęśliwy   angry – zły   stomp – tupać   scared – przestraszony
sleepy – śpiący   take a nap – zdrzemnąć się

<https://www.youtube.com/watch?v=l4WNrvVjiTw>

If You're Happy | Super Simple Songs

If you're happy happy happy clap your hands.
If you're happy happy happy clap your hands.
If you're happy happy happy clap your hands, clap your hands.
If you're happy happy happy clap your hands.

If you're angry angry angry stomp your feet.
If you're angry angry angry stomp your feet.
If you're angry angry angry stomp your feet, stomp your feet.
If you're angry angry angry stomp your feet.

If you're scared scared scared say, "Oh no!"
If you're scared scared scared say, "Oh no!"
If you're scared scared scared say, "Oh no!" Say, "Oh no!"
If you're scared scared scared say, "Oh no!"

If you're sleepy sleepy sleepy take a nap.
If you're sleepy sleepy sleepy take a nap.
If you're sleepy sleepy sleepy take a nap, take a nap.
If you're sleepy sleepy sleepy take a nap.

If you're happy happy happy clap your hands.
If you're happy happy happy clap your hands.
If you're happy happy happy clap your hands, clap your hands.
If you're happy happy happy clap your hands.

- **Wykonaj karty pracy**

Na podstawie ikon przedstawiających uczucia dziecko rysuje rzecz, przedmiot, osobę, która wprawia je w powyższy stan.

Moje emocje

Czuję się szczęśliwy/a, gdy _____

Czuję się smutny/a, gdy _____

Odczuwam niepokój, gdy _____

Odczuwam spokój, gdy _____

Czuję się sfrustrowany/a, gdy _____

Odczuwam złość, gdy _____

Czuję się zrelaksowany/a, gdy _____

EMOCJE

DOPASUJ CIENIE DO EMOCJI PRZEDSTAWIONYCH NA BUŻKACH.

Środa

Data: _____

Dzisiaj chcę:

Narysuj lub napisz o tym,
co chcesz dziś robić.

1.

2.

3.

Cytat Dnia

„Zawsze coś
wydaje się
niemożliwe,
dopóki nie
zostanie
zrobione.”

Nelson
Mandela

Moje ulubione piosenki

Znasz tytuły Twoich ulubionych piosenek?

1. _____
2. _____
3. _____

Jak się czujesz, gdy ich słuchasz?

_____

_____

_____

_____

4. Jak śmiesznie wygląda Strach! 21.05.2020 r. czwartek

- „Kto może nam pomóc, gdy się boimy?” – rozmowa na temat sposobów radzenia sobie ze strachem na podstawie doświadczeń dziecka i opowiadania Renaty Piątkowskiej Zły sen.

”Zły sen”

Renata Piątkowska

Jak ja nie lubię, gdy śni mi się ten pies. Jest duży, czarny i zły. Stoi na mojej drodze i warczy. Gdy unosi górną wargę, widać białe, ostre kły. Ale najgorsze są jego oczy, niespokojne i błyszczące. Śledzi nimi każdy mój ruch. We śnie na widok tego psa ogarnia mnie taki strach, że nie mogę uciekać ani wzywać pomocy. Mogę tylko płakać, więc robię, co mogę. Tej nocy znowu czarny pies pojawił się przede mną. Wydawał się większy i bardziej groźny niż zwykle. Przysłoniłem oczy ręką, żeby go nie widzieć, i głośno zapłakałem. Obudził mnie głos taty:

– Tomku, to tylko zły sen. Już dobrze syneczku. Śnił ci się ten pies, prawda?

– Tak, to znowu on – chlifałem. – Tato, zostań ze mną. Jak będziesz blisko, to on nie wróci. Będzie się bał – poprosiłem.

– W porządku – tata uśmiechnął się i otulił mnie pierzyną.

Bałem się tego psa, więc pomyślałem, że najlepiej będzie, jak nie zmruję już oka do rana. Ledwo tak postanowiłem, natychmiast zasnąłem. Pies też chyba zasnął, bo tej nocy nie pojawił się już w moim śnie. Nie dał jednak o sobie zapomnieć, bo cały czas słyszałem jego ponure warczenie. Co gorsza, słyszałem je również rano, gdy się już obudziłem. Dopiero po chwili dotarło do mnie, że ten okropny dźwięk wydaje z siebie mój tata. Okryty kocem, chrapał w fotelu tuż obok mojego łóżka.

Nie do wiary, że można spać i jednocześnie tak strasznie hałasować – pomyślałem i cichutko wymknąłem się z pokoju.

W kuchni krzątała się mama. Zanim postawiła na stole śniadanie, opowiedziałem jej mój sen. Na koniec dodałem:

– Ten pies jest paskudny i nie wiem, czemu ciągle się mnie czepia.

– Wiesz, w tej sytuacji dziwię się, że nie poprosiłeś o pomoc Zmorka. – mama pokręciła głową z niedowierzaniem.

– Kto to jest ten Zmorek? – spytałem zaskoczony.

– Och, Zmorek to taka dziwna postać. Najbardziej ze wszystkiego przypomina jamnika. Wielkiego, latającego jamnika. Z aksamitnymi skrzydłami, okrągłym brzuszkiem i wąskim pyszczkiem. Nie jest piękny, ale bardzo pożyteczny. Zmorek zjada złe sny. Na zawołanie pożera je, jakby to był makaron. Wciąga koszmary i zjawy, nawet te najdłuższe i najstraszniejsze. Młaska przy tym i niestety czasem mu się odbija, ale wtedy po złych snach nie ma już ani śladu. A Zmorek krótkimi łapkami gładzi brzuszek i już rozgląda się za następnym nieszczęśnikiem, którego męczą nocne zmary. Dlatego gdy następnym razem przyśni ci się ten okropny pies, to zawołaj : „Zmorku, tutaj!”, a on nadleci w jednej chwili. Zje twój zły sen, jakby to było ciastko z kremem. Wiem, co mówię, bo sama też nie raz wzywałam Zmorka i nigdy nie zawiódł.

– Tobie, mamusi, też śnił się czarny pies? – spytałem zdziwiony.

– No, niekoniecznie pies. Śniły mi się inne okropieństwa.

– Jakie? Jakie? – chciałem wiedzieć.

Na przykład, że wygrałeś konkurs na najbardziej upartego chłopczyka na świecie. Albo, że w twoim przedszkolu wydano zakaz gotowania zupy jarzynowej, a dzieci karmiono wyłącznie chipsami i czekoladą – wyliczała mama.

– Ale to nie są żadne koszmary! Sam chciałbym mieć takie piękne sny. Dziwię się, że Zmorek w ogóle chciał je zjeść! – zawołałem.

– Jemu tam wszystko jedno. Pożarł wszystko co do okruszyny. Mlasnął jęzorem i odleciał. Gdy mama powiedziała mlasnął jęzorem, przyszła mi do głowy pewna piękna myśl.

– Mamo, czy ten Zmorek pojawia się tylko we śnie? Czy nie mógłby przylecieć choć raz do przedszkola? Gdybym zawołał: „Zmorku, tutaj!” i pokazał mu Jolkę, dałby radę wciągnąć ją jak makaron? Bo ona ciągle pokazuje mi język, mlaska przy stole i chwali się, że już dwa razy była w szpitalu. No, jak myślisz, Zmorek mógłby to zrobić dla mnie? – spytałem z nadzieją w głosie.

– Nie, na pewno nie. On może przyjść tylko we śnie. Zje złego, czarnego psa, ale Jolki nie tknie – wyjaśniła mama.

– A tak w ogóle, to dlaczego ja nie byłem jeszcze w szpitalu? – spytałem ze złością.

Mama, zamiast odpowiedzieć po ludzku, wzniosła oczy do nieba. A ja pomyślałem, że jeśli Zmorek nie może przylecieć do przedszkola, to trudno. Za to, jeśli przyśni mi się Jolka to go zawołam i Zmorek zrobi, co do niego należy. Fajnie jest mieć takiego kolegę. Dobrze, że mama mi o nim powiedziała. Teraz nie mogę się doczekać, kiedy znowu przyśni mi się ten czarny pies.

Rodzic zadaje pytania: Jakiego snu bał się Tomek? O co chłopiec poprosił tatę, gdy obudził się w nocy, bo znów przyśnił mu się ten pies? Dlaczego, mimo że chłopiec spał z tatą, wciąż słyszał warczenie? Co poradziła Tomkowi mama na jego sen o złym psie? Co robił Zmorek? Co trzeba zrobić, by pojawił się Zmorek? Kto pomógł Tomkowi poradzić sobie ze złym snem? Jak ty radzisz sobie, gdy się boisz?

• **„Jak śmiesznie wygląda Strach!” – projektowanie, wycinanie, przyklejanie.**

Na stoliku rodzic kładzie gazety, bibułę, taśmę klejącą. Dziecko wymyśla, w jaki sposób użyć zgromadzonych materiałów, aby zmienić się w coś straszego. Drze, wycina, dokleja do ubrania gazety i bibułę, robi opaskę na głowę lub prostą maskę. Po zakończeniu zadania dziecko przechadza się po mieszkaniu i próbuje rozśmieszyć domowników.

• **„W domu czuję się bezpiecznie” – praca z KP2.38 dziecko wyszukuje różnic między obrazkami.**

- Znajdź 7 różnic między obrazkami. Zaznacz je znakiem X na dolnym obrazku.

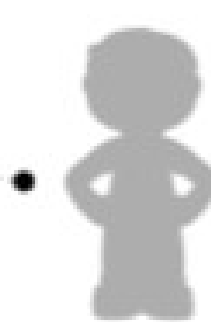
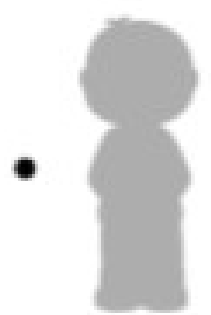
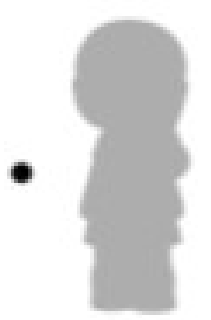
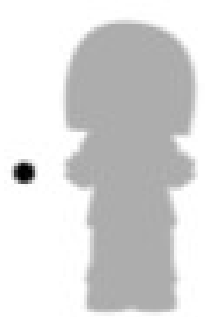
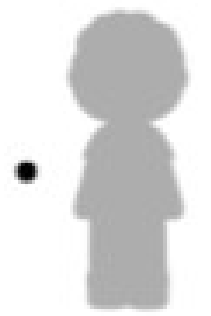
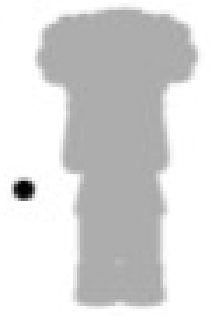
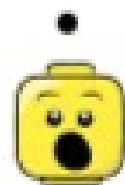
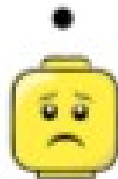

• **„Już się nie boję!” – zabawa terapeutyczna.**

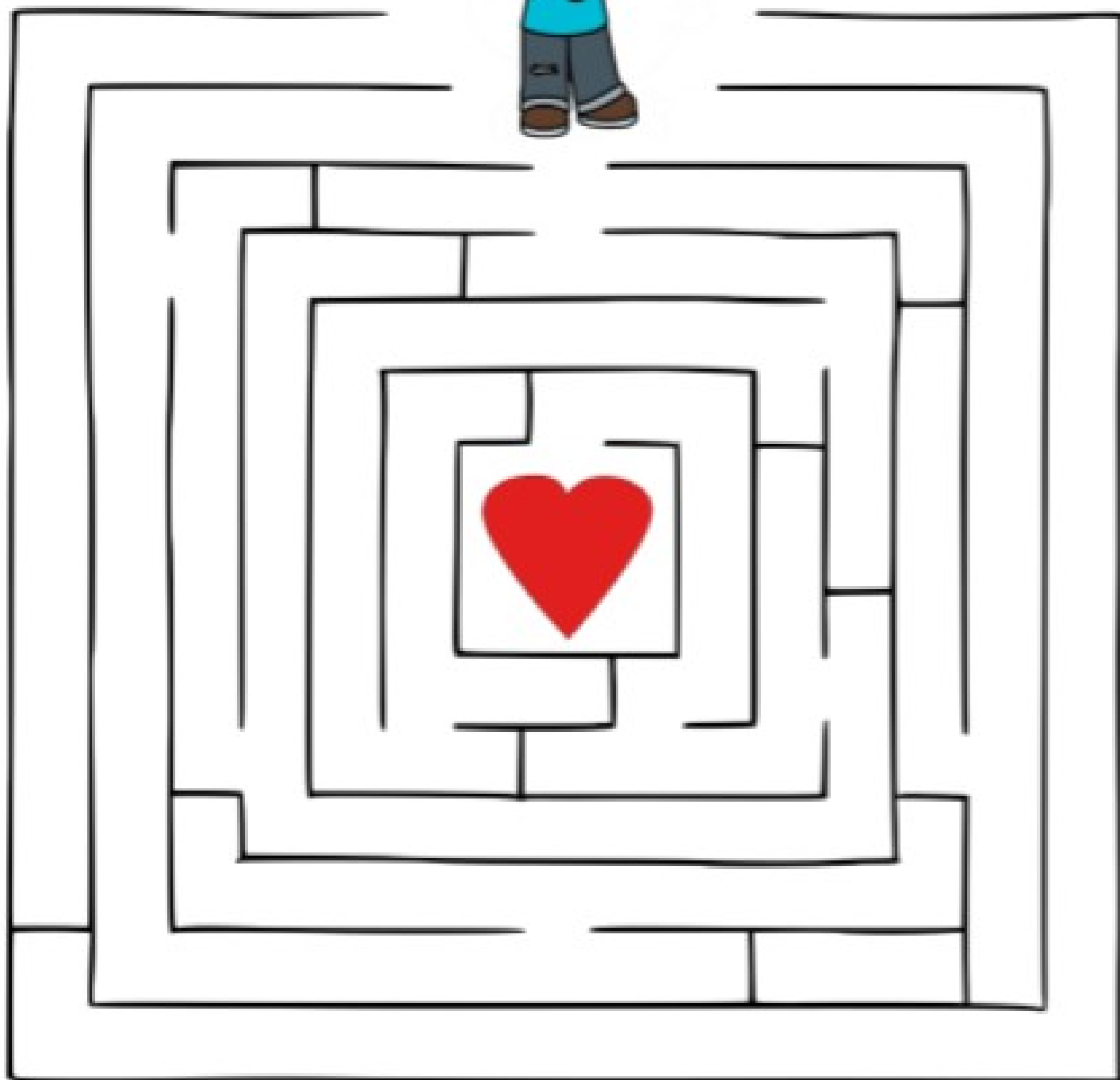
Dziecko siedzi przy stoliku. Wycina sylwetę Zmorka, psa – jamnika ze skrzydłami, który zjadał złe sny w opowiadaniu o Tomku. Na kartce A5 rysuje to, czego najbardziej się boi. Zgniata rysunek w ciasną, małą kulkę. Smaruje klejem sylwetę Zmorka. Kładzie na kartce A4 kulkę ze zgniecionym „strachem”. Wołaj: Zmorku tutaj! i nakleja Zmorka na zgniecioną kulkę i kartkę A4, mocno przygniatając, aby się skleiły. Teraz „strach” dziecka jest w brzuchu Zmorka. Dziecko krzyczy: Już się nie boję!

Dopasuj odpowiednie emocje do cieni

Znajdź drogę do serca

Czwartek

Data: _____

Cytat Dnia

„Żaden życzliwy
uczynek, nieważne jak
mały,
nie idzie na marne.”

Ezop

Dzisiaj chcę:

Narysuj lub napisz o tym, co chcesz dziś robić.

1.

2.

3.

**Bycie miłym
dla innych**

Pomyśl o sytuacjach,
w których byłeś/aś
miły/a dla innych.

Co zrobisz/aś?

Jak czuła się ta
osoba?

Jak się czułeś/aś
robiąc coś miłego
dla tej osoby?

5. O czym opowiada nam muzyka? 22.05.2020 r. piątek

- **Masaż na dobry humor.**

Dziecko wspólnie z rodzicem wypowiadają rytmicznie tekst rymowanki.

Żeby było nam wesoło, masujemy swoje czoło.

Raz, dwa i raz, dwa, każdy ładne czoło ma.

Potem oczy, pod oczami i pod nosem, pod wargami.

Język w górę raz i dwa. Ładny język każdy ma.

Powiedz: mama, tata, lala i zaśpiewaj: la la la la.

Otwórz buzię, zamknij buzię, pokaż wszystkim oczy duże.

Pogłaszcz główkę ładną swoją i policzki, brodę, czoło.

Poszczyp lekko całą twarz i już dobry humor masz.

- **„O czym opowiada nam muzyka?” – rozmowa na temat przekazu muzycznego na podstawie utworu W grocie króla gór Edvarda Griega lub Marzenie Roberta Schumana.**

W grocie króla gór Edvarda Griega

<https://www.youtube.com/watch?v=XTXNqfUWT5E>

Marzenie Roberta Schumana

<https://www.youtube.com/watch?v=HrBMrTH2Jh4>

Dziecko leży na dywanie i słucha utworu W grocie króla gór Edvarda Griega lub Marzenie Roberta Schumana. W czasie słuchania dziecko wyobraża sobie, o czym opowiada dany utwór. Po wysłuchaniu muzyki siada przy stoliku i rysuje to, co sobie wyobraził. Rodzic wielokrotnie uruchamia utwór, aż do ukończenia pracy przez dziecko.

- **impresje ruchowe do utworu muzycznego.**

Dziecko tańczy swobodnie do utworu W grocie króla gór Edvarda Griega lub Marzenie Roberta Schumana.

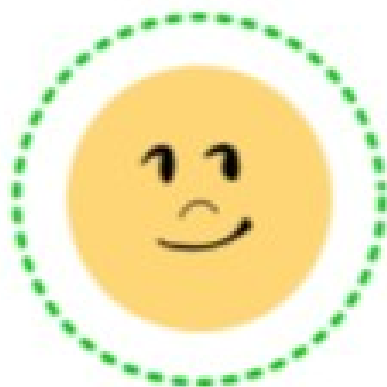
- **„Teraz czuję, jak pada deszcz” – malowanie w rytm muzyki Fryderyka Chopina Preludium deszczowe op. 28 nr 15.**

<https://www.youtube.com/watch?v=SoteyAXuEKY> - utwór

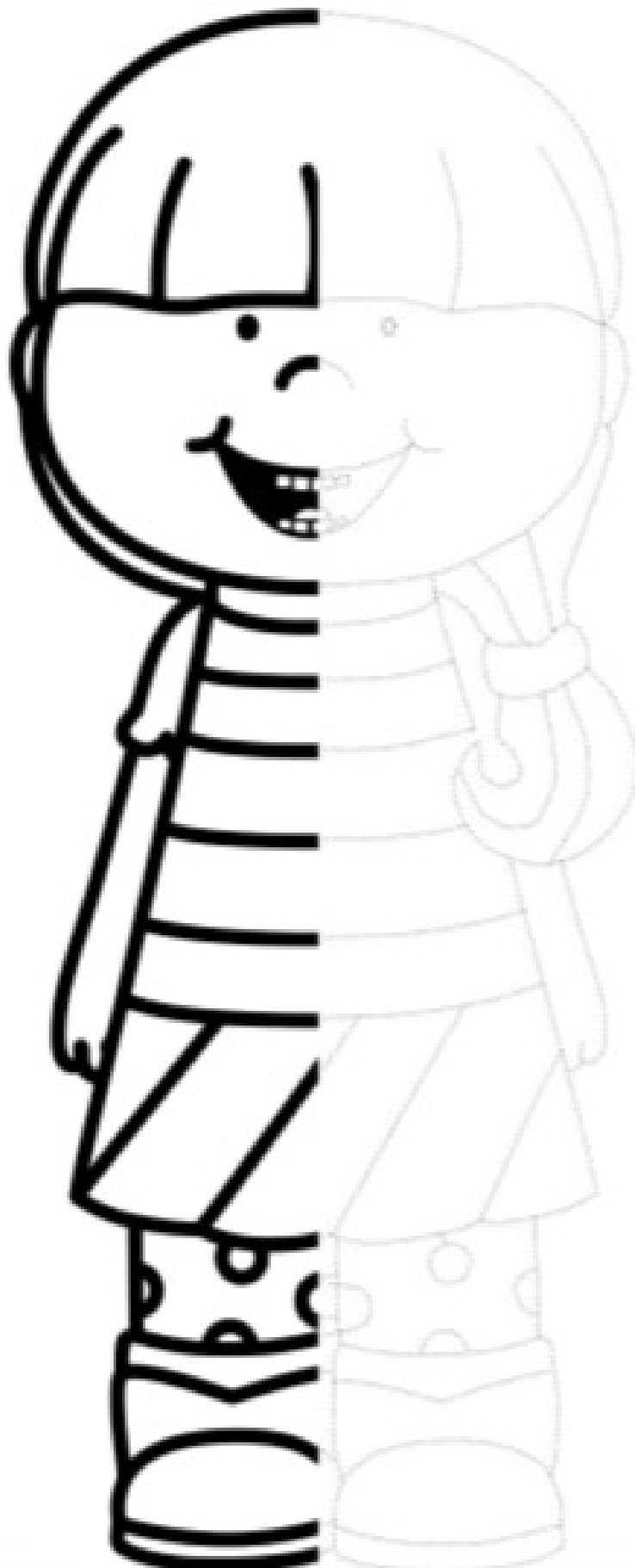
Dziecko siada przy stoliku, na którym leżą farby plakatowe, woda w kubeczku, gruby pędzel. Rodzic włącza utwór Fryderyka Chopina Preludium deszczowe. Mówi, że ten utwór opowiada o padającym deszczu. Dziecko palcami w powietrzu maluje do usłyszanego rytmu padający deszcz. W czasie powtórnego słuchania maluje już farbami po kartce. Dostosowuje dotknięcia pędzla do tempa i natężenia utworu. Gdy utwór grany jest głośniej, dziecko mocniej przyciska pędzel do kartki. Dziecko tworzy swój deszczowy obraz, cały czas słuchając Preludium deszczowego

- **Wykonaj karty pracy.**

Emocje negatywne otocz **CZERWONĄ** kredką
a pozytywne **ZIELONĄ**

Rysuj po śladzie i pokoloruj

Jestem niesamowitą osobą!

Przeczytaj i uzupełnij poniższe zdania.

Odpowiedzi możesz zapisać lub narysować.

Jestem
bardzo dobry/a w...

Czuję
się
dumny/a z siebie gdy...

Wiem,
że jestem
lubianym/a, ponieważ...

Mój
specjalny
talent to....

Czuję
się dobrze
gdy...

Jestem
dobrym
synem/dobrą córką, bo...

Jestem
dobrym
kolegą/dobrą koleżanką, bo...

Mój
przyjaciel
ceni mnie, ponieważ...

Piątek

Data: _____

Cytat
Dnia

„Myślenie nie
jest łatwe,
ale można się
do niego
przyzwyczaić.”

Kubuś Puchatek

1.

Dzisiaj chcę:

Narysuj lub napisz o tym, co chcesz dziś robić.

2.

3.

Jak możesz zmienić świat na lepsze?

Jakie zmiany na świecie
sprawiłyby, że ludziom
żyłoby się łatwiej?